

BULGARIA: here we are

Nieuwsbrief 5 augustus 2021

TEMPERATUUR

Sedert 1918 is het hier niet zo langdurig heet geweest. We gaan er goed mee om. Gewoon in de namiddag een paar uur liggen.

Verheugend was het bezoek van Lian en Femke met haar gezin. Gezellige tijd gehad met hen: hulp van Pesho toen de auto met een wielklem stond en we hebben ze met een mooi pakket kunnen zegenen.

TO LIVE OR NOT TO LIVE

We vallen met onze neus in een zacht pakje boter. Ieder dag boven de 32 graden zorgt voor gesmolten boter en kaas. Ook het fruit, nu een overvloed aan pruimen, perzikken en abrikozen, moet snel gegeten of geconserveerd worden. Het zijn drukke dagen voor Sjannie om jam, compote, appelmoes en chutney te maken. De yoghurt wordt smakelijker gemaakt met fruit en honing. Klinkt gezond.. misschien teveel vitaminen. Daar heb ik toch al twijfel bij: zoveel groenten en fruit. De komkommers en tomaten groeien hier zo'n beetje de oren en neusgaten uit. Maar er komt geen diep verlangen naar de Nederlandse tomaten: nergens zo lekker als hier. Afgelopen nachten met drie ventilatoren aan nauwelijks de hitte kunnen verdrijven. Pas tegen 12 uur, met tegenover elkaar openstaande ramen werd het onder de 25 graden. Maar om een uur of 2 is het aangenaam om te slapen: amper 20 graden. Genoeg over het weer: morgen is er weer weer. En dan zien we weer.

We hebben 8 gastbedden: 4 stapelbedden. We hebben een bed afgebroken en daar een slaapbank voor in de plaats gezet. Dat maakt het toch wat gemakkelijker als er een echtpaar komt.

VERRASSINGEN... TE OVER

DE EERSTE KERK DE BESTE?

Onze nieuwe natuur brengt ons op zondag naar de kerk: deze keer in Sevlievo. We worden gevraagd om iets te delen, wat we ook graag doen. Tis anders dan anders. Hij komt het een keer uitleggen. Lijkt ons een goed plan

Tussendoor nog een verjaardag gevierd met vrienden

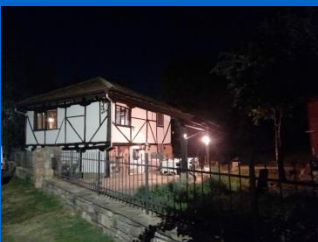
Ook nog naar de fabriek geweest van onze buurman: ze maken ijzeren onderstellen van tafels. Zie het verschil van oud en nieuw: vervallen en gerenoveerd

We genieten van de natuur. Veel ooievaarsnesten met jongen die gaan uitvliegen

Onze verblijfplaats in Popovtsi in de avond

NA DE EERSTE KOMT DE TWEEDE

Een zondag later zijn we in Gabrovo in de kerk van Peter en Anilia. We hebben hen nog langer niet gezien. Ook hier hartelijke ontvangst. Een goede aanbidding en preek, waarbij we spontaan weer een vertaalster krijgen. Ook hier worden we gevraagd om iets te delen. Het is goed om hier te zijn. We kennen ook hier veel mensen. We gaan blij naar huis.

ALLE GOEDE DINGEN IN DRIEËN

In Nova Zagora is een Rafaelkerk: dat wordt in Bulgarije CION genoemd. Al voor ons vertrek uit Nederland is gevraagd of we komen om zoveel mogelijk te assisteren in het kerkgebeuren. We zijn in deze kerk vaak geweest om te spreken, voor seminars en te vieren. De samenkomstruimte is een klein gedeelte van het gebouw: tevens hotel en conferentieaccomodatie. Daar gaan we dus heen. We willen ook daar jongerenbijeenkomsten houden omdat het grote jongerenkamp niet gaat lukken (staat hieronder). We gaan vrijdag weg en blijven tot zondagmiddag. We hebben daar een goede tijd: dienst, lunch met Hristo en Kerylka en afspraken over de twee weken met de jongeren en gesprek met Kalin en lunch met hem en Nina. We moeten maandagmorgen in Popovtsi zijn: gesprek met Mariya, de nieuwe onderwijzeres voor de Engelse les.

HET JONGERENKAMP

We hebben vier dagen gepland met het Bulgaarse team om afspraken en plannen te maken over het jongerenkamp. Ik heb afgesproken om het echtpaar uit Dabovo later in de middag op te halen. Dan is Mira al van het station opgehaald. Onaangenaam worden we verrast als het echtpaar ons bericht dat ze niet komen: moeilijke familieomstandigheden. Daar zitten we dan met drieën: Mira en wij. Het ziet er naar uit dat we ook het kamp met drieën moeten verzorgen. Een berichtje naar James, die andere jaren een prima hulp is bij onderwijs en praktische dingen, maakt duidelijk dat hij slechts heeel beperkt beschikbaar is. Het sluit één mogelijkheid snel uit: een groot jongerenkamp. Verantwoordelijkheid voor toezicht is niet te nemen. We komen snel op twee kleine groepen in het kerkhotel in Nova Zagora. Dat kan 17 mensen herbergen: 12 jongelui en 5 personen (we houden rekening met een ondersteunend echtpaar) voor onderwijs, drama, gebed en toezicht.

Wij hebben twee vissen:
het brood is er al

U kunt zich ook laten
inschrijven voor de
niewsbrief (als u dat nog
niet gedaan heeft) door
een email te sturen naar
albertvanbrunschot@live.nl

Giften (ANBI)

Rafaël Den Bosch

- NL48RBRB0878546502 -
Giften voor Bulgarije

Samen met Mira, die heel creatief is, werken we het thema dat we al hebben voorbereid, verder uit en verdelen de taken: **Het dagelijks leven met Jezus**. We zien dat het hard werken wordt maar we hebben er zin in. Nu nog deelnemers: lijkt te lukken, maar altijd een heleboel gedoe.

We hebben alles klaar: materialen, drama, workshop. Nu nog veel onderwijs verder uitwerken. We krijgen gelukkig te horen dat Isus en Ema op tijd beschikbaar zijn voor de eerste week. En we kunnen rekenen op alle steun van de pastor van Nova Zagora.

EN TOEN NOG ENGELSE LES

Niet te geloven. Vorig jaar hadden we natuurlijk ook al van alles gepland. En ook een lerares gevraagd: Mariya. Voor haar zijn we wat vroeger uit Nova Zagora gekomen om haar beter te leren kennen en uit te leggen waarom, wat en hoe. Het blijkt dat ze het hartsverlangen had om gedurende de vakantietijd dienstbaar te zijn voor de gemeenschap en daar ook haar kinderen bij te betrekken. Ze is een beroepsonderwijzeres aan een hogeschool en kinderwerkster in een kerk in Gabrovo. Ze is heel betrokken en enthousiast. Wat er ook gebeurde. We boden haar het afgebroken (niet gebroken) bed aan. Ze stonden op het punt om een nieuwe hoogslaper te kopen voor de kinderen. Dit bed komt voor hen als een kadootje uit de hemel. Mooi toch.

SAMENGEVAT

Komende week van 9 tot en met 13 augustus hebben we een jongerenkamp met 12 jongeren in Nova Zagora.

Van 15 tot en met 20 augustus is er in ons huis een groep van 6 jonge dames voor Engelse les.

Van 23 tot en met 27 augustus hebben we weer een jongerenkamp in Nova Zagora.

Daarna gaan we een tijd nemen van rust, onder meer door het bezoeken van Bulgaarse families die we in Arnhem hebben ontmoet en we gaan genieten van de natuur rondom de Donau.